

at selskabet ikke var interesseret i at overtage DAB's og de administrerede datterorganisationers andel af kursusejendommen, og at selskabet i øvrigt forbeholdt sig retten til at godkende en ny ejer af DAB's og de administrerede datterorganisationers andel. Codan tilkendegav samtidig, at man var mest interesseret i, at hele ejendommen blev sat til salg. DAB besluttede på den baggrund at sætte ejendommen til salg hos en ejendomsmægler, der er specialist i salg af kursusejendomme.

By- og Boligministeriet har løbende holdt sig orienteret om sagens forløb, og det er min opfattelse, at DAB i de 3 år, der nu er gået, har udfoldet store bestræbelser på at få solgt Toruplund. Markedet for kursusejendomme har imidlertid været meget vanskeligt, og det er desværre endnu ikke lykkedes at sælge ejendommen.

Om den aktuelle status kan jeg oplyse, at DAB netop har meddelt Frederiksberg Kommune, at der for øjeblikket foregår intense forhandlinger med henblik på afvikling af engagementet i Toruplund, og at der er en begrundet forventning om en afklaring i den nærmeste fremtid.

Hvis disse forhandlinger ikke fører til et salg, vil ministeriet tage sagen op til nærmere overvejelse.

Spm. nr. S 2486

Til erhvervsministeren (30/6 99) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren foranledige en analyse og afrapportering af, hvorvidt den offentlige sektor i Danmark har tilstrækkelig konkurrence til, at prisdannelsen er optimal?«

Begrundelse

Ministeren har ved flere lejligheder - senest i Jyllands-Posten den 26. juni 1999 gjort gældende, at der skal sikres mere konkurrence i den private sektor, således at priserne kan komme ned.

Ministerens »våben« er, at konkurrencelovgivning skal ændres.

Imidlertid er det jo således, at den offentlige sektor er en meget betydelig del af dansk økonomi. Her er der ingen regulering af prisdan-

nelsen andet end politikeres beslutninger. Der er ingen kontrol fra konkurrencemyndighederne, og der er slet ikke noget frit marked for de mange ydelser.

Netop for at sikre lavere priser og mere effektiv konkurrence i det danske samfund må ministeren naturligvis også have de 2/3 af samfundsøkonomien, som det offentlige lægger beslag på, med i projektet.

Det vil derfor være et godt skridt i den retning, om ministeren foranledigede en analyse og efterfølgende afrapportering af, hvad der kan gøres for at få konkurrence og lavere priser på de ydelser, den offentlige sektor står for.

Svar (9/7 99)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Konkurrenceforholdene og prisdannelsen inden for store dele af den offentlige sektor er bestemt af speciallovgivning. Her har lovgiver fundet, at fx sociale eller sundhedsmæssige hensyn bør veje tungere end hensynet til konkurrence. Bl.a. inden for store dele af social-, sundheds- og undervisningssektoren har lovgiver fx besluttet, at prisen på ydelsen skal være særlig lav eller gratis. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for en sådan generel analyse af prisdannelsen i den offentlige sektor, som foreslået af spørgeren.

Hvis man derimod ser på offentlig erhvervsvirksomhed, som ikke er reguleret af speciallovgivning, er den underlagt de samme konkurrenceregler som privat virksomhed. Konkurrenceloven skelner ikke mellem privat og offentlig erhvervsvirksomhed. Offentlig og privat erhvervsvirksomhed er underlagt de samme forbudsbestemmelser, og en offentlig virksomhed må ligesom en privat virksomhed ikke misbruge en dominerende stilling til fx at tage for høje priser.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være områder, som ikke er underlagt speciallovgivning, hvor konkurrenceloven ikke i tilstrækkelig grad sikrer lige konkurrencevilkår for offentlig og privat erhvervsvirksomhed. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg som led i mine overvejelser om en ændring af konkurrenceloven har igangsat et analysearbejde, som bl.a. skal se på sammenhængen mellem konkurrence og offentlig regulering.